

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 50

Utgitt 16 december.

1912

Kongelig resolution

13 decbr.

av 13 december.

I henhold til lov av 17 juni 1869 om politivedtægter for rikets kjøpstæder, lov av 22 mai 1875, lov nr. 2 av 19 april 1899, lov nr. 7 av 14 juli 1893 meddeles stadfæstelse, (med en enkelt forandring), paa en av Haugesunds bystyre den 24 november 1911 og 22 mars og 27 september 1912 fattet beslutning til nye politivedtægter, som skal træde istedenfor de ved kongelige resolutioner av 10 januar 1891 og 30 december 1905 stadfæstede politivedtægter, den ved kongelig resolution av 21 november 1903 stadfæstede vedtægt om adgangen til at gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og den ved kongelig resolution av 3 oktober 1903 stadfæstede vedtægt om salg av tobak til barn m. v.

Den stadfæstede vedtægt er saalydende:

Kapitel 1.

Om orden paa gaten m. v.

§ 1. Paa offentlig gate maa ikke oppløp eller sammenstimlen av folk finde sted, hvorved ordenen forstyrres, eller færdslen hemmes.

Naar mange mennesker samles paa offentlig gate, skal de rette sig efter politiets anvisning til ordenens overholdelse.

Tilladelse til optog eller processjoner, sang eller musik i offentlig gate maa erhverves hos politiet.

§ 2. Møtende paa fortaag eller kjørebane skal vike av tilhøire.

§ 3. Personer, der er iført klær, som besudler eller tilsmudser ved berøring, maa ikke gaa eller opholde sig paa fortaag.

13 decbr. § 4. Paa offentlig gate maa ingen vise sig maskert eller i en dragt, som er egnet til at fremkalde forstyrrelse av den offentlige orden.

§ 5. Uten den kjørendes tilladelse maa ingen kripe op paa eller henge sig paa vogner eller andre kjøretøier eller til saadanne fastgjøre haandvogner, slæder, kjælker eller lignende.

§ 6. At avfyre skytevaaben, optænde ild, avbrænde krudt, fyrverkerisaker eller eksploderende stoffe av noget slags er forbudt uten politiets tilladelse. At skyte med bue eller lignende, kaste med sten, sneball eller smuds er ikke tillatt. Ved mineringsarbeider iagttages de regler, som politiet maatte anordne.

§ 7. Kjælke-, ski- eller skøiterend paa offentlig gate er forbudt undtagen paa de steder, som politiet anviser dertil. For lek og spil kan politiet bestemme de indskrænkninger, som ansees fornødne.

§ 8. Badning i det fri er tillatt undtagen paa de steder, hvor saadan badning er forbudt av politiet.

§ 9. Fortæring av brændevin, øl, vin eller anden berusende drik er forbudt paa offentlig gate, aapen mark eller i portrum, som støter til offentlig gate samt i baater eller anden aapen farkost, ved brygge eller i havnen.

§ 10. Gatesalg av aviser tillates ikke pikebarn, heller ikke gutter under 10 aar. De nærmere bestemmelser om gatesalg av aviser træffes av politiet.

Gatesalg av ethvert slags ved barn er forbudt efter det klokkeslet om aftenen, som bystyret til enhver tid fastsætter.

Barn under 14 aar, som streifer omkring paa offentlige steder uten ledsagelse av voksne efter kl. 9.30 aften om sommeren (1 april—30 september) og efter kl. 7.30 aften om vinteren (1 oktober—31 mars), kan av politiet bringes til sit hjem.

Det paaligger forældre og foresatte at sørge for, at smaa barn, som er under deres varetægt, paa offentlig gate er under tilbørlig tilsyn, saa de ikke hindrer færdselen.

Kapitel 2.

Om hindringer for færdselen.

§ 11. Paa offentlig gate eller fortaag tillates det ikke at stanse eller stille sig i klynger paa saadan maate, at færdselen derved hindres eller besværliggjøres.

§ 12. Paa fortaaget maa ingen bære, trække eller paa anden maate føre med sig gjenstande, som er til hinder for færdselen eller utsætter andre for skade eller ulempe.

§ 13. Uten vedkommendes samtykke maa ingen ta læn-

gere ophold paa trap, i port eller anden ind- eller opgang fra 13 decbr. offentlig gate til hus.

§ 14. Intet, som kan være til hinder for færdselen, maa hensættes eller henlægges paa fortaag eller andet sted paa gaten; av- eller paalæsning av varer eller andet kan dog ske paa de nævnte steder, naar den foretages med saa liten ulempe for færdselen som mulig, og intet blir liggende i længer tid end høist fornødent; kjøretøier maa i saadanne tilfælde saavidt mulig stilles langs med fortaaget.

§ 15. Det er forbudt paa offentlig gate at foreta nogetslags arbeide, hvorved færdselen hemmes, eller de forbigaaende utsættes for fare eller ulempe. (Se dog-kap. 3 §§ 18—20).

§ 16. Vindusmarkiser skal være forsvarlig fastgjort og anbragt i en saadan høide, at deres underkant (tøiet) er mindst 2 meter over jorden.

§ 17. Paa offentlig gate maa forspændte kjøretøier kun holde paa steder, hvor de ikke hemmer færdselen. Naar vogner i særlige anledninger samles i større mængder paa offentlig gate, skal de holde efter politiets nærmere anvisning og ved til- eller frakjørsel følge den av dette bestemte vei og orden. Politiet kan derhos ved særlige leiligheter helt eller delvis forby kjørsel i enkelte gater.

Kapitel 3.

Om avværgelse av fare for færdselen.

§ 18. Naar der i eller ved offentlig gate skal foretages større arbeider, som kan medføre fare for færdselen eller gjøre den usikker, — saasom opførelse, nedrivning eller reparation av bygninger, minering, gravning o. lign., — skal vedkommende arbeidsherre eller kontraktør betimelig (mindst 24 timer) før arbeidets paabegyndelse derom underrette politiet, som har at bestemme de sikkerhetsforanstaltninger, som skal træffes (f. eks. ved indgjærning, avspærring, belysning). Hvor arbeidet anmeldes fra stadsingeniøren til politiet, er anmeldelsespligten dermed opfylt.

§ 19. Ved utførelse av mindre arbeider til offentlig gate — saasom rensning av tak, maling av hus, opheisning eller nedfiring av varer — maa de anvendte stiger, heiseindretninger o. lign. ha fornøden styrke og behandles av øvede og paalidelige folk. Der skal anbringes tydelige avvisere ut fra husvæggen, saa langt frem som nødvendig, til advarsel for forbigaaende.

§ 20. Naar de i foranstaaende §§ 18 og 19 nævnte arbeider er færdige, skal de omhandlede indhegninger, avvisere eller andre sikkerhetsforanstaltninger straks fjernes.

13 decbr. § 21. Naar mur, gjærde eller hegn til offentlig gate eller vei er i forfalden stand, kan politiet paaby eieren inden en fastsat frist at træffe nødvendige sikkerhedsforanstaltninger.

§ 22. Naar glat føre indtræffer, skal eierne av de til gaten stotende hus eller grunder strø fortaaget utenfor disse med sand eller salt.

§ 23. Til gjærde mot offentlig gate eller vei eller mot nabo maa ikke benyttes pigtraad eller andre skarpe eller farlige materialer. Dog er det tillatt at benytte pigtraad eller lignende oppaa gjærde i minst 1,50 meters høide over terrænet og minst 0,15 meter indenfor gjærdets yterkant.

§ 24. Ladte skytevaaben maa ikke bæres paa gaten.

Kapitel 4.

Om kjørsel og ridning.

§ 25. I offentlig gate er hurtig kjørsel og ridning forbudt. Med hest maa ikke kjøres eller rides hurtigere end i smaat trav. Over broer og i trange gater, samt hvor færdselen er stor, maa kun kjøres og rides i skridt. Paa fortaag og i parkanlæg er al kjørsel og ridning forbudt. Det er kjøreren forbudt at staa i vognen under kjørselen.

§ 26. Ingen maa kjøre eller ride imot eller ind i liktog eller andre processioner.

§ 27. Kjørende og ridende skal vike av tilhøire, naar de møtes, men til venstre ved forbikjørsel samme vei.

§ 28. Kjørende og ridende skal varsko dem, som er foran dem, ved tilrop, klokke- eller andet signal. Paa vinterføre er kjørende eller ridende pliktig at ha bjelder eller klokker paa sine hester, saa de kan høres i tilbørlig avstand.

§ 29. Kjørende eller ridende, som forlater sin hest, maa sørge for, at den har forsvarlig tilsyn, eller at den er ordentlig og betryggende tilbundet, — for kjørehesters vedkommende med fotbaand fæstet til kjærren. Forspændt kjøretøi eller hest maa ikke betroes til nogen person, som er under 15 aar, og som ikke er istand til at styre hest.

§ 30. Hester maa ikke fores paa offentlig gate uten av pose.

§ 31. Intet kjøretøi maa være bredere end 1,80 m.

Til kjørsel av lass, hvis vegt overstiger 320 kg., er det paa offentlig gate forbudt at benytte kjøreredskap, hvis hjul har mindre fælgbredde end 7,8 cm. Overskrider lassets vegt 800 kg. paa tohjuls eller 1400 kg. paa firehjuls redskap, maa fælgbredden være minst 10 cm. Er redskapet forsynt med fjærer, kan dog fælgbredden indskrænkes til 7,8 cm. Vogner, der er bestemt til befordring av fler end 6 voksne personer

— kjørekarlen iberegnet — maa ikke ha hjul med mindre 13 decbr. fælgbredde end 7,8 cm. Forhjulenes høide maa paa firehjuls vogner være mindst 50 cm. Sværere lastevogner for 3 eller flere hester skal ha mindst 80 cm. høie hjul og mindst 12 cm. fælgbredde.

Ved foranstaaende vegtbestemmelser medregnes ikke redskapets vegt, derimot medregnes vegten av kjørekarlen eller andre personer, der befordres i forbindelse med lasset.

Disse bestemmelser faar ikke anvendelse paa kjørsel av gjødsel eller til avlings indbjergning.

Enhver, som driver erhvervmæssig kjørsel i byen, maa benytte kjøretøier paa fjærer; dog kan stadsingeniøren i særegne tilfælde fritta derfor.

Kjøretøienes hjulringer maa være flate og jevne og uten fremstaaende stifter eller kanter.

Kjøretøier, som beskadiger kjørebanelen, maa ikke benyttes, og lasten maa heller ikke slæpe eller støte mot kjørebanelen.

Bruken av slæpesko eller anden stængning av hjulene, hvorved disse slæper, er forbudt. Herfra undtages dog faste bremseindretninger paa større lastevogner. Uten stadsingeniørens tilladelse maa ikke kjøres last paa mer end 2000 kg. pr. vognaksel.

Over Hasseløbroen maa ikke kjøres lass paa mer end høist 500 kg.

§ 32. Kjøreredskap med lass skal være forsvarlig læsset, saa det ikke er utsat for væltning, eller for at det paalæssede falder av eller berører hesten eller jorden. Slæde med lass maa alene benyttes paa sneføre. Borttar lass paa haandvogn den fri utsigt, maa den ikke skyves, men trækkes.

§ 33. Ret til at holde paa holdeplass for person- eller varebefordring er betinget av politiets tilladelse, der naarsomhelst kan tilbaketages.

Magistrat og formandskap bestemmer, hvor der skal være holdeplass, samt de nærmere regler for benyttelse derav.

§ 34. Cykler samt vogner paa holdeplasser skal være forsynt med nummer av størrelse og utseende og saaledes anbragt, som av politiet bestemmes. Likesaa skal de under bruk efter mørkets indtræden ha tændt lygte foran. Cykler skal ha tilstrækkelig virkende bremseapparat samt klokke, hvormed hyppig varsles, og altid ved svingning om gatehjørne.

§ 35. Enhver kjørende eller ridende skal stanse paa tegn derom fra politifunktionær.

§ 36. Fra de i nærværende kapitel indeholdte regler for kjørsel undtages brandvæsenets utrykninger. Enhver kjørende, ridende eller gaaende er forpligtet til hurtigst at vike plassen for disse.

13 decbr.

Kapitel 5.

Om førsel av hester og kreaturer samt om hunder.

§ 37. Det er forbudt at la hester og andre kreaturer gaa uten bevogtning i offentlig gate. Dette forbud gjelder ogsaa for privat eiendom, som ikke er forsvarlig indgjærdet, eller naar dyrene ikke er forsvarlig bundet.

§ 38. Kjør, kalver og faar, som føres gjennom offentlig gate, maa ledes eller drives av voksne personer og holdes borte fra fortaagene.

Okser og løse hester maa ledes enkeltvis av voksne mænd og i forsvarlig grime (bissel) eller taug.

Ved førsel av hester og kreaturer maa ikke stanses i offentlig gate for at la dem bese eller undersøkes.

§ 39. Hund, som viser sig bisk eller glubsk eller har den vane at forulempe mennesker eller hester ved at gjø ad dem eller fare mot dem, skal eieren efter politiets nærmere bestemmelse holde bunden eller forsynt med forsvarlig mundkurv.

§ 40. Tipser skal i løpetiden holdes inde.

§ 41. Fra kl. 10 aften til 6 morgen er det forbudt at la hunder være ute uten i følge med sin eier.

§ 42. Overtrædes bestemmelsene i foranstaaende §§ 39, 40 eller 41, kan politiet la hunden opta og la den sælge eller dræpe, hvis ikke eieren indløser den med opbringnings- og forpleiningsomkostninger inden 3 dage, efterat varsel er git ved bud eller bekjendtgjørelse i avis.

§ 43. Ingen maa hidse hund paa nogen eller undlate at tilbakeholde sin hund, naar den i hans paasyn anfalter nogen. Heller ikke maa hunder hidses mot hinanden.

Kapitel 6.

Om fredning av offentlige indretninger m. m.

§ 44. Uvedkommende maa ikke klatre op paa lygte-, telegraf-, telefon- eller anden til ledning av lys eller kraft anbragt stolpe eller kaste efter dem eller traadene. Heller ikke tænde eller slukke de paa offentlig gate anbragte lygter eller lamper eller befatte sig med de offentlige brandsignalapparater, uten for at signalisere brand.

§ 45. I offentlige anlæg maa ingen henlægge eller kaste fra sig papir eller lignende eller gaa eller sætte sig paa de oparbeidede eller tilsaaede græsplæner.

§ 46. Ingen maa uberettiget sitte paa, bestige eller stige over de mot offentlig gate anbragte hegn eller gjærder, ei

heller klatre op i de i offentlig gate eller offentlig park staa- 13 decbr. ende trær.

§ 47. Paa begravelsesplass maa ingen lek eller anden for stedet upassende opførsel finde sted. Ingen maa trænge ind paa begravelsesplass til de tider, da adgangen holdes lukket eller stige over eller op paa gravene eller de anbragte indhegninger. Mindre barn maa ikke komme paa begravelsesplass uten i følge med og under opsigst av voksne personer.

Kapitel 7.

Om opslag av bekjendtgjørelser samt om skilter m. m.¹

§ 48. Det bestemmes av magistraten, hvor opslag av bekjendtgjørelser fra øvrigheten eller andre offentlige myndigheter kan finde sted. Disse bekjendtgjørelser anbringes paa tavler, som anskaffes og vedlikeholdes for kommunens regning.

Bekjendtgjørelser angaaende teaterforestillinger, konserter, forevisninger og offentlige forlystelser, til hvilke politiets tilladelse er erhvervet, kan likeledes foregaa ved opslag, naar den, paa hvis eiendom opslaget sker, dertil gir sit samtykke.

Opslag av andre bekjendtgjørelser kan kun ske med samtykke av den, paa hvis eiendom det sker.

Lovlig gjorte opslag er det forbudt at nedrive, beskadige, tilsmudse eller gjøre ulæselige.

§ 49. Skilter maa ikke gives større fremspring utenfor husvæggen eller gatelinjen end 50 cm. og skal være forsvarlig fastgjort. Forsaavidt de stikker frem i gaten, maa deres underkant være mindst 2,5 meter over jorden. Varer eller andre gjenstande, som uthænges eller utstilles til reklame eller som skilt, maa ikke anbringes mer end 50 cm. utenfor gatelinjen. Fra disse bestemmelser kan politiet i enkelte tilfælde gi dispensation.

Trær, hvis grener henger utover gate, kan fordres beskaaret.

Kapitel 8.

Om torvhandel og benyttelse av torvene.

§ 50. Til torvhandel anvendes byens landmandstov med torvhal samt fisketorvet. Torvstyret kan derhos paa særlige markedsdage — prikkedage — tillate forhandling av husflidsprodukter i saavel Torvegaten som paa andre hensigtsmæssige steder i byen paa væsentlig samme betingelser som for landmandstovet bestemt. Ingen maa iøvrig paa byens gater eller plasser, paa offentlige kaier eller brygger ta fast plass til utsalg av egne eller andres produkter uten torvstyrets tilladelse.

13 decbr.

§ 51. Adgang til torvsalg uten avgift tilstedes kun personer, som selv eller ved sine folk forhandler egne indenlandske produkter av landbruk, skogbruk, fiskeri, jagt eller husflid.

§ 52. Mot en avgift, om saadan maatte bli bestemt, kan torvstyret, naar omstændighetene tillater det, indvilge torvplass ogsaa til personer, som fører varer, som ikke er av egen tilvirkning, avl, opdræt eller fangst. Slagt, som ikke er av egen avl eller opdræt, maa dog ikke av utenbysboende utsælges i mindre dele end fjerdedele.

Fersk fisk maa ikke falbydes av opkjøpere før kl. 10 formiddag.

§ 53. Torvhandel skal foregaa fra dertil av torvopsynet anviste plasser. Sælgerne skal ordne sine varer paa den maate, som torvstyret bestemmer.

§ 54. Handelen begynder i halvaaret 1 mars til 31 oktober kl. 7 formiddag, i halvaaret 1 november til utgangen av februar kl. 8 formiddag.

Hver onsdag og lørdag, som fastsettes til særlige torvdage, foregaa handelen til kl. 6 eftermiddag. Paa de øvrige dage skal al handel være avsluttet kl. 2 eftermiddag. Dog skal det i den tid, hvori vaarsild- og makrelfisket foregaa, være tillatt at utsælge disse fiskevarer i fersk tilstand indtil kl. 10 aften.

Ved torvtidens utløp skal alle varer, saavel som de ved forhandlingen benyttede redskaper, fjernes fra torvet.

Under særlige omstændigheter kan torvhandelen enten ganske forbydes en enkelt dag, eller torvtiden indskrænkes efter torvstyrets beslutning.

Søn- og helligdage tillates ingen handel.

§ 55. Avfald eller bedærvede varer maa ikke henkastes paa torvet eller utfor fiskebryggen.

§ 56. Enhver, som ønsker forhandlingsplass paa landmandstorvet eller fiskebryggen, er forpligtet til at gi torvopsynet alle forlangte oplysninger angaaende varen. Likesaa har enhver at etterkomme de paalæg, som torvstyret har git til forskriftenes etterlevelse og ordenens opretholdelse. Undlates dette, kan torvopsynet bortvise vedkommende fra torvet.

Kapitel 9.

Om offentlige bevertnings- og forlystelsessteder.

§ 57. Offentlige bevertningssteder og kaféer skal holdes lukket fra kl. 12 aften til kl. 6 morgen. I denne tid maa ingen bevertning eller forlystelse finde sted, og ingen gjester indlates eller opholde sig paa disse steder.

Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende 13 dechr. eller losjerende i offentlige hoteller og losjihus.

Det er overlatt politiet at gi tilladelse til at ha aapent tidligere eller senere end foran nævnt til bevertningssteder, hvor tilladelsen ikke antages at bli misbrukt. Saadan av politiet meddelt tilladelse, som i denne paragraf nævnt, kan til enhver tid og uten opsigelse eller varsel tilbakekaldes. Politiet kan paaby lukning til en tidligere tid, hvor det finder, at vedkommende vert ikke holder tilbørlig orden, eller der drives nogen forlystelse, som foruroliger omboende (f. eks. keglebane).

Ved forskriftene i denne paragraf gjøres ingen forandring i de gjældende bestemmelser om skjænkning og salg av øl, vin, frugtvin og mjød.

§ 58. Enhver, der driver nogen i § 57 nævnt forretning, skal sørge for, at der i lokalerne intet forefalder, som strider mot orden og sømmelighet.

Paa saadant sted, som i § 57 nævnt, maa ingen gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende eller usømmelig adfærd.

§ 59. Politiet kan forby den, som driver nogen i § 57 nævnt forretning, at benytte anden kvindelig medhjælp til opvartning av gjestene i lokalerne end sin hustru og sine voksne barn.

Kapitel 10.

Om offentlige forestillinger og andre præstationer m. m. samt avgift av saadanne.

§ 60. Til at gi de i lov av 22 mai 1875 §§ 1 og 4 omhandlede offentlige forestillinger eller andre præstationer (konserter, skuespil, operaer, balletter, pantomimer o. l. eller kunstberidning, kapløpning, magiske, ekvilibristiske og lignende forestillinger, menagerier, panoramaer, verdensteatre og andre seværdigheter) saavel som til offentlig bal eller maskerade, skytebane, karusel o. lign. maa politiets tilladelse erhverves.

Negtelse av tilladelse til de i omhandlede lovs § 1 nævnte forestillinger kan indankes for amtmanden.

§ 61. Til at gaa omkring og opføre musik etc. paa offentlig gate utkræves særskilt tilladelse av politiet.

Enhver eier eller leier av eiendom kan dog forby slike præstationer paa sin grund, og omboende kan ogsaa forlange, at præstationerne fjernes i tilbørlig afstand, hvis de paa grund av sygdom eller anden gyldig grund generes derav.

§ 62. Enhver, som gir eller arrangerer nogen i § 60 eller 61 nævnt offentlig præstation eller forlystelse, skal efterkomme de ordrer, som politiet maatte gi til ordenens overholdelse og de besøkendes sikkerhet, og han skal sørge for, at

13 decbr. intet uanstændig vises eller sker. Hænder noget saadant, eller utføres nogen av de nævnte offentlige præstationer uten politiets tilladelse, kan politiet straks avbryte samme, og de tilstedeværende er pliktig til rolig at fjerne sig efter politiets anmodning. Politiet har adgang til alle forestillinger m. m. og skal forbeholdes mindst 2 bekvemme og passende plasser.

§ 63. Ved offentlige præstationer av forannævnte art og ved andre forlystelser skal de besøkende iagttas sømmelighet og orden og ikke ved støien, banken, vedholdende bifalds- eller mishagsytringer eller paa anden maate hindre eller avbryte forestillingen eller forlystelsen eller forstyrre andre besøkende i nydelsen derav. Lydelige meningsytringer under eller ved slutningen av offentlige forestillinger maa ikke vedvare, efterat politiet har git tydelig signal til deres ophør.

§ 64. For de i §§ 60 og 61 nævnte forestillinger og forlystelser m. m. skal betales til bykassen en avgift fra 2 til 50 kroner pr. dag eller forestilling efter politiets nærmere bestemmelse; for offentlig bal eller maskerade, skytebane, karusel o. lign. dog kun forsaavidt vedkommende gjør sig en næring derav. For faste forestillinger (f. eks. kinematografer) betales 5 procent av bruttoindtægten for hver maaned. Avgiften indbetales gjennom politiet.

For forestillinger, konserter o. lign. i veldædig øiemed kan politiet fritas for avgift.

Kapitel 11.

Om beskyttelse av barn mot bruk av tobak.

§ 65. Salg av tobak i hvilkensomhelst form til barn under 15 aar er forbudt, uanset om tobakken angives kjøpt til barnets egen eller til andres bruk. Det samme forbud gjelder mot levering av tobak som gave, laan, bytte eller vederlag for arbeide eller tjeneste.

§ 66. Politiet kan frata barn under 15 aar, som nyder tobak paa offentlig gate eller offentlige bevertnings- eller forsamlingssteder, den tobak, pipe, cigar eller lignende, som det har.

Kapitel 12.

Den offentlige renlighet.

§ 67. Enhver, som eier grund eller bygning, som støter til offentlig gate eller plass, er forpliktet til at holde fortaaget i god stand samt at holde rent dette og rendestenen med deri anbragte rister samt den halve kjørebane utenfor sin eiendom, dog ikke i mer end $6\frac{1}{2}$ meters avstand fra denne. Den øvrige

del av gate eller plads, saavel som kai eller brygge, skal renholdes av kommunen. Til renholdet hører ogsaa fjernelse av græs. Renhold av veier eller smug, som eies av private, men ligger aapne for almindelig færdsel, paaligger deres eiere.

§ 68. Feining av offentlig gate m. m. skal foretages hver onsdag og lørdag inden kl. 8 aften, eller om de er helligdage, paa de forutgaaende dage samt ellers, naar særegne omstændigheter gjør det paakrævet, efter særlig paalæg fra politiet.

Det sammenfeiede maa ikke bli liggende, men det skal straks bortbringes. I tørt veir uten frost skal fortaag og kjørebane oversprøites saa tilstrækkelig med vand, at feiningen ikke foraarsager støv.

§ 69. Naar sne er faldt, skal fortaag og rendesten ryddiggjøres for samme. Det bortskaaffede kan lægges langs kjørebanen, indtil politiet paabyr dets fjernelse. — Likesaa skal issvull fjernes fra fortaag og rendesten, og sne fra hustakene mot gate eller plass, naar politiet paabyr det.

§ 70. Kloakslukene maa ved feining eller snerydning ikke tilføres urenlighet, saa ristene derved kan tilstoppes.

§ 71. Væsker, som utbreder stank, maa ikke ledes ut i aapen rendesten.

§ 72. Ut til gate maa ikke klær eller tepper rystes eller bankes eller uthænges til luftning eller tørring.

§ 73. Det er forbudt at henkaste eller henlægge paa offentlig gate urenlighet, papir, glas, appelsin- eller banan- skal eller andet avfald eller paa anden maate tilsøle den.

Kapitel 13.

Forskjellige bestemmelser.

§ 74. Politiet fastsætter nødvendige bestemmelser og ordensregler for dem, som av dette godkjendes til at utføre bybudtjeneste. Skilt eller merke, som saadanne skal bære, maa ikke benyttes av andre. Taksten for bybud bestemmes av magistrat og formandskap.

§ 75. Til offentlig gate henregnes i disse vedtægter gate, plasser, smug, brygger og kaier, som er bestemt for almindelig færdsel eller er almindelig befærdet.

§ 76. Undlater nogen at utføre, hvad som paahviler ham ifølge disse vedtægter, kan politiet foranstalte dette utført eller ordne det, som er nødvendig for at hindre, at forsømmelsen volder skade eller ulempe. Likesaa kan politiet træffe foranstaltning til at hindre eller stanse endnu ikke fuldførte handlinger, som er forbudt ifølge vedtægtene, eller til at rydde avveien ulemper, som kommer av brud paa disse vedtægter.

13 decbr. Omkostningene ved disse foranstaltninger utredes av bykassen med ret til refusion hos den skyldige.

§ 77. Overtrædelse av disse vedtægter eller av de i henhold til disse givne paabud eller forbud straffes efter straffelovens § 339, 2, med bøter, forsaavidt ikke strengere straffebud kommer til anvendelse. Bøterne tilfalder statskassen.

§ 78. Disse vedtægter træder i kraft 3 maaender efter at ha erholdt kongelig stadfæstelse. Herfra undtages bestemmelserne i kap. 4 § 31 om kjøretøis bredde, fælgbredde, hjulhøide og fjærer, samt kap. 7 § 49 om skilter, hvilke bestemmelser først træder i kraft 2 aar efter vedtægtenes stadfæstelse. Bestemmelserne i § 23 træder i kraft 6 maaneder efter nærværende vedtægts bekjendtgjørelse i Lovtidende.

Fra disse vedtægters ikrafttræden ophæves de nugældende politivedtægter av 10 januar 1891, torvregler av 30 december 1905, vedtægter av 21 november 1903 om dramatiske og andre offentlige forestillinger, vedtægter av 3 oktober 1903 om barns bruk av tobak samt enhver anden av bystyret truffet beslutning, som maatte staa i strid hermed.

13 decbr.

Kongelig resolution

av 13 december.

Nedenstaaende av Glemminge herredsstyre i møter den 12 september og 28 november 1912 fastsatte vedtægter for handel med brukte eller kasserte ting i Glemminge herred stadfæstes i medhold av § 28, jfr. § 38, i lov om handelsnæring av 16 juli 1907 som gjældende indtil videre:

§ 1. Enhver, der agter at drive handel med brukte eller kasserte ting, skal erhverve politiets tilladelse. Tilladelsen, der kun maa meddeles inden herredet bosatte personer, gjælder kalenderaaret og gives for et aar ad gangen; den kan tilbakeskaldes, naar disse regler overtrædes. For tilladelsen betales en avgift til herredskassen, stor kr. 10,00. Den handlende er pliktig til at fremvise tilladelsen, naar det kræves.

§ 2. Utsalg og tingenes opbevaring maa kun ske i rum, som er godtat dertil av politiet, hvis kontrol de til enhver tid er undergit. Handelen skal tilkjendegives med tydelig og av politiet godkjendt skilt.

§ 3. De indkjøpte eller til salg mottagne gjenstande, som paa passende maate forsynes med merkelap med nummer, maa ikke avhændes, forandres eller tilintetgjøres før 8 dage efter mottagelsen eller indkjøpet.

§ 4. Den handlende skal føre en av politiet godkjendt 13 decbr. fortegnelse over de indkjøpte eller til salg mottagne gjenstande. I denne anføres gjenstandenes nummer, tydelig angivelse eller betegnelse av gjenstanden, dennes pris, den persons navn og adresse, av hvem gjenstandene er kjøpt eller mottat samt salgspris og salgsdag og den persons navn og adresse, til hvem gjenstanden er avhændet.

Denne protokol er politiet berettiget til naarsomhelst at forlange sig forelagt.

§ 5. Brukte eller kasserte gjenstande maa ikke kjøpes eller mottages til salg av ukjendte personer, som ikke paa betryggende maate kan godtgjøre, hvem de er, eller av personer, som skjønnes at være under 18 aar.

§ 6. Forretningen maa kun drives i den for almindelige kjøbmandsforretninger gjældende tid, dog aldrig efter kl. 8 aften.

§ 7. Politiet kan i særlige tilfælde eller for særlige arter av ting meddele fritagelse fra disse regler.

§ 8. Overtrædelse av disse regler straffes overensstemmende med straffelovens §§ 336 og 339, 2.

§ 9. Disse regler, hvorav et eksemplar skal opslaaes paa forretningsstedet hos vedkommende handlende, træder i kraft fra 1 januar 1913.

Kongelig resolution

av 13 december.

13 decbr.

I medhold av lov til forebyggelse av smughandel med alkoholiske drikke av 31 juli 1912 og i overensstemmelse med Tinns herredsstyres beslutning av 15 november 1912 bestemmes, at bevertning med mat og drikke inden Dals sogn av Tinns herred, Bratsbergs amt, fra 1 januar 1913 og indtil videre skal være gjenstand for bevilling.

Kongelig resolution

av 13 december.

13 decbr.

I medhold av § 3 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødelæggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbation paa nedenstaaende av herredsstyret for Søndre Frøns herred, Kristians amt, i møte den 6 september 1912 besluttede nye vernskogvedtægter for herredet:

§ 1. Barhugst, syring, stetting og barkflækning skal være forbudt.

13 decbr. § 2. Næverflækning, løv- og rishugst maa kun foretages paa saadanne trær, som det er tillatt at hugge av roten.

§ 3. Av birkeskogen maa ikke hugges andre end tørre trær og trær, som holder mindst 10,5 cm. (4 tommer) paa avhugget, der maa gjøres saa lavt, at ingen gjenstaaende stubbe blir høiere end 13 cm. (5 tommer). Stubberne maa ikke ryddes for rot og stubbeskud. Alle større kvister av de fældte trær maa medtages. Emningsved og virke til omlag kan hugges uten hensyn til dimensionsbestemmelsene.

§ 4. Av naaletrær maa ikke hugges trær, som paa avhugget holder mindre tvermaal end 31 cm. (12 tommer). Tørre og vindfældte trær kan hugges uten hinder av dimensionsbestemmelsene.

§ 5. Efter utvisning av amtsskogmesteren, hans assistent eller opsynsmanden kan der saavel i naaleskog som i løvskog — uanset dimensionsbestemmelsene i §§ 3 og 4 — foretages saadanne tyndings- og renskningshugster, som ansees nødvendige for skogens trivsel.

Hvor skogeier ønsker i løvskog at opelske naaleskog, kan han — efter utvisning som foran nævnt — uttynde eller helt borthugge løvskogen teigvis. Teigenes bredde bør som regel ikke overstige 30 m., og dens indbyrdes avstand ikke være under 50 m.

Undermaalsvirke, der i henhold til nærværende § tillates hugget, skal før hugsten merkes paa rot og stamme med en, enten av amtsskogselskapet eller herredsstyret, godkjendt blinkøks.

§ 6. Inden hugst i vernskog finder sted, har eieren mindst en uke forut at gi anmeldelse herom til opsynsmanden med angivelse om, hvor og naar hugsten agtes utført. Det samme gjælder for de bruksberettigede.

§ 7. Saasart hugst er foretat i vernskogen, skal eieren forsyne aavirket med sit merke.

§ 8. Til at føre opsyn med vedtægtenes overholdelse og utføre mulige utvisninger ansætter herredsstyret det fornødne antal opsynsmænd, hvis løn utredes av herredskassen mot lovbestemt refussion av statskassen. Opsynsmændenes godtgjørelse for blinkning og utvisning betales av den, som har forlangt saadant arbeide utført.

§ 9. Overtrædelse av nærværende vedtægter straffes efter den almindelige borgerlige straffelovs § 339.

§ 10. De ved kongelig resolution av 16 juli 1904 approberte vernskogsvedtægter for herredet ophæves fra den tid, de nærværende vedtægter træder i kraft.

Kongelig resolution

13 decbr.

av 13 december.

I medhold av § 5 i lov om indskrænkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles approbation paa nedenstaaende av herredsstyret for Hens herred, Romsdals amt, i møter den 4 mars og 6 september 1912 vedtagne skogbrandsregler for herredet:

Post 1. Herredet inddeles i følgende kredser:

1ste kreds: Stranden, Brevik, Tokle, Hen, Hatlen og Kavli Ytre.

2den — Kavli Indre, Melbø, Unhjem og Grøvdal.

3dje — Grøtta, Moa, Liabygden og Dahlsbygden.

Post 2. For hver kreds vælges av herredsstyret en brandformand og en varamand.

Funktionstiden er 3 aar med ret at negte gjenvalg i like-saa lang tid som den, i hvilken de har fungert. Viser de sig uduelige eller skjødesløse i tjenesten, kan de naarsomhelst av herredsstyret avskediges.

Post 3. Brandformanden har for sin kreds at paase, at lov om indskrænkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, nøie overholdes og i tilfælde besørge overtrædelser anmeldt.

Naar han blir vidende om, at skogbrand er utbrutt inden kredsen, har han hurtigst mulig at indkalde dens mandskap samt uopholdelig begi sig til brandstedet og forestaa slukningsarbeidet.

Ansees det fornødent, har han ogsaa at underrette de øvrige brandformænd, som likeledes ufortøvet har at tilholde sit mandskap at indfinde sig, og i tilfælde har den brandformand, inden hvis kreds branden er opstaaet, overledelsen.

Post 4. Enhver inden herredet bosat arbeidsdygtig mand, som ikke er hindret ved lovlig forfald, er pliktig til efter tilsigelse fra vedkommende brandformand uten betaling snarest at møte ved brandstedet medhavende forhaandenværende redskaper og der at utføre det arbeide, som paalægges ham.

Han maa ikke uten tilladelse forlate brandstedet.

Post 5. Enhver av herredets indvaanere, der blir bekjent med, at skogbrand er utbrutt, opfordres til hurtigst mulig at underrette nærmestboende brandformand herom.

Post 6. Brandformanden kan, naar saa findes paakrævet, for at stanse eller begrænse ilden, la tilstøtende skog fælde, nedrive gjærder, opkaste grøfter, optænde motild samt forøvrige træffe enhver fornøden foranstaltning, dog saaledes, at alvorligere foranstaltninger av nævnte art ikke iverksettes uten efter samraad med andre brandformænd eller medlemmer av herredsstyret, om saadanne maatte være tilstede.

13 decbr. Post 7. Brandformanden pligter at foranstalte fornødent vagthold, indtil enhver fare for ildens gjenopblussen er utelukket.

Post 8. Umiddelbart efter enhver skogbrand har brandformanden at avgi fornøden indberetning til herredsstyret samt at sende en gjenpart av samme til amtmanden.

Post 9. Efter slukket skogbrand kan herredsstyret tilstaa brandformanden og de mandskaper, der har arbeidet over 1 døgn, en passende godtgjørelse for overskytende tid.

Post 10. De med disse reglers gjennomførelse forbundne utgifter utredes av herredskassen.

Post 11. Overtrædelse av nærværende regler straffes efter den almindelige borgerlige straffelovs § 339.

Post 12. Nærværende regler træder i kraft den 1 april 1913«.

13 decbr.

Kongelig resolution

av 13 december.

I medhold av § 5 i lov om innskærnkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles approbation paa nedenstaaende av herredsstyret for Setskogens herred, Akershus amt, i møter den 1 juni og 6 juli 1912 vedtagne skogbrandsregler for herredet:

§ 1. Herredet inddeles i følgende brandkredser:

1. Gr. nr. 147—148—149—150 og 151.
2. » » 152—153—155.
3. » » 154—158.
4. » » 156—157.
5. » » 159—160 og 161.

§ 2. Herredsstyret vælger for herredet en brandchef med suppleant og for hver brandkreds en kredsforstander med suppleant.

De valgte er pligtige til at fungere for et tidsrum av 3 aar, men kan undslaa sig for gjenvalg i likesaa lang tid som den, i hvilken de har fungert. Finder herredsstyret, at nogen av de nævnte funktionærer er uduelige eller skjodesløse i utførelsen av sit hverv, kan det naarsomhelst avskedige vedkommende og vælge en ny i hans sted.

§ 3. Brandchefen har overledelsen av slukningsarbeidet. Han har i den anledning i skogbrandstilfælde straks at indfinde sig paa brandstedet. Kredsforstanderen har at holde øie med, at bestemmelserne i lov om innskærnkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, cfr. lov av 27 juli 1896, ikke overtrædes samt at anmelde mulige overtrædelsestilfælde for paatalemyndigheten. Han har, saasart han blir vidende om,

at skogbrand er opstaat i hans kreds, at varsle brandchefen, og ved utsendt budstikke eller paa anden maate hurtigst mulig at indkalde mandskap samt begi sig til brandstedet og begynde slukningsarbeidet. Anser han det nødvendig, har han tillike at underrette de øvrige kredsforstandere for at faa indkaldt mandskap ogsaa fra disse kredser. Er brandchefen ikke tilstede, fører den kredsforstander, inden hvis kreds branden er opstaat, overledelsen.

§ 4. Enhver eier av matrikulert eiendom inden herredet er i tilfælde av skogbrand pliktig til efter tilsigelse av brandchef eller kredsforstander uopholdelig at skaffe følgende mandskaper i forhold til matrikulskylden:

For eiendom fra 1 mark til og med 3 mark 1 mand.

»	»	»	3	»	—»—	6	»	2	»
»	»	»	6	»	—»—	9	»	3	»
»	»	»	9	»	—»—	12	»	4	»

o. s. v. i samme forhold.

Disse mandskaper har vedkommende eier efter brandchefens eller kredsforstanderens nærmere bestemmelse at forsyne med fornødne redskaper, saasom øks, spade, hakke eller bømme samt yde kost og betaling i 1 døgn.

Benyttes mandskapene længer, betales de efter bestemmelsen om betalingen til mandskap i § 13.

Er eieren utenbysboende, har han for kredsforstanderen at opgi et bekvemt sted inden herredet, hvor tilsigelse av vedkommende mandskaper kan finde sted.

§ 5. Foruten de i foregaaende paragraf omhandlede mandskaper er enhver inden herredet bosatt, arbeidsfør mand, forsaa vidt han ikke er hindret ved lovlig forfald, pliktig til, efter tilsigelse fra brandchefen eller kredsforstanderen, at møte paa brandstedet medhavende forhaandenværende redskaper som i § 4 nævnt og delta i slukningsarbeidet.

§ 6. Mandskap, som er tilsagt til slukning av skogbrand, maa ikke forlate brandstedet eller ophøre med slukningsarbeidet, medmindre tilladelse er gitt av overlederen.

Antages ilden at være slukket, utvælger overlederen mandskaper, som efter tur skal holde vagt, indtil al fare for ildens opblussen er forbi.

Forinden mandskapene dimitteres, bør overlederen søke indhentet saavidt mulig nøiagtig opplysning om, hvorledes ilden er opstaat.

§ 7. Til stansning eller begrensning av skogbrand kan overlederen uten hensyn til indsigelse fra eierens eller brukerens side fælde tilstøtende skog, grave diker, nedrive gjærder, optænde motild og forøvrig iverksætte de til ildens slukning nødvendige forføjninger. Dog bør han, forinden der skrives til alvorligere

13 decbr. foranstaltninger av nævnte art, saavidt tid og omstændigheter tillater det, raadføre sig med kredsforstandere eller medlemmer av herredsstyret, som maatte være tilstede.

§ 8. Enhver av herredets indvaanere, som blir vidende om, at skogbrand er opstaaet, opfordres til derom snarest mulig at underrette kredsforstanderen.

§ 9. Herredsstyret kan bestemme, at der i tidsrummet fra og med 1 juni til og med 31 august paa hensigtsmæssige steder i herredet skal holdes vagt, likesom det kan beslutte anlag av telefonledninger til vagtstedene. Den nødvendige instruks for vagten utfærdiges av herredsstyret.

Herredsstyret kan likeledes anskaffe slukningsredskaper, der opbevares paa bekvemme steder i distriktet. Kredsforstanderen har at føre tilsyn med, at disse redskaper til enhver tid er tilstede og tilgjengelige for øiemedet.

§ 10. I tiden fra og med 1 juni til og med 31 august maa brandchefen og kredsforstanderne med suppleanter ikke samtidig foreta reiser utenfor herredet, medmindre de har sørget for stedfortræder, som godkjendes av herredsstyret.

§ 11. Umiddelbart efter enhver skogbrand har vedkommende overleder at avgi til herredsstyret indberetning, indeholdende opplysning om ildens opkomst, dens utbredelse, skadens størrelse, og om hvorvidt nogen har tilsidesat de pligter, som nærværende regler paalægger, samt om hvad der forøvrig kan antages at være av interesse.

§ 12. Overlederen har at avlægge regnskap over de ifølge nærværende regler paaløpne utgifter efter en ham av herredsstyret meddelt instruks.

§ 13. Brandchefen og kredsforstanderne erholder en godtgjørelse av kr. 5,00 for hvert døgn eller del derav, de i stillingsmedfør opholder sig i marken.

Mandskap, som er fremmøtt i henhold til tilsigelse efter § 5, tilstaaes en betaling av kr. 4,00 pr. døgn eller del derav, som de deltar i slukningsarbeidet.

§ 14. De med nærværende reglers gjennomførelse forbundne utgifter forskytes av herredskassen mot senere utligning paa herredets skogeiendomme efter matrilkulskylden.

§ 15. Overtrædelse av nærværende regler er belagt med straf.

§ 16. Nærværende regler træder i kraft den 1 januar 1913.

§ 17. De ved høieste resolution av 2 august 1898 approberte skogbrandsregler for Hølands herred ophæves for Setskogens herreds vedkommende fra den tid, nærværende regler træder i kraft.

Kongelig resolution

13 decbr.

av 13 december.

Det i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909 § 3 nævnte flateindhold 500 ha. nedsættes i medhold av paragraffens 3dje punktum for Søndeleds herred, Nedenes amt, indtil videre til 100 ha.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

Kongelig resolution

13 decbr.

av 13 december.

I henhold til § 70, passus 2, i lov om bygningsvæsenet av 27 juli 1896 meddeles approbation paa den av Stavanger bystyre i møte den 21 juni 1912 fattede beslutning om til-lægsbestemmelse til nævnte paragrafs 1ste passus.

Det nævnte tillæg er saalydende:

»De i § 70, passus 1, indeholdte bestemmelser, hvorefter de i denne § nævnte bedrifter kun maa anlægges der, hvor re-guleringskommissionen, efter at ha indhentet sundhetskommis-sionens erklæring, tillater dette, skal ogsaa være gjældende for hermetikfabrikker, saapekokerier, anlæg for tørring og saltning av raa dyrehuder, talgsmelterier og kaffebrænderier samt meierier og ysterier«.

Utgiver: O. Kr. Young.